

A hónap asztrofotója: Zsámbéki napfogyatkozás

Amikor a Hold a Nap elé kúszva csókot ad csillagunknak, különleges élmény. Ez az élmény mindig is – néha komoly – szerepet játszott az emberiség történetében és hát létezik egy számomra kedves alkotás, Gérard Grandville francia karikaturista egyik műve egy ilyen eseményről, amely nagyon érzelmesen mutatja az aktust (A Nap átöleli a Holdat, Un Autre Monde, 1844).

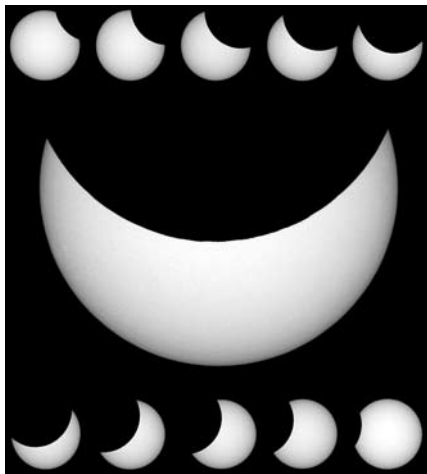

Gérard Grandville 1844-ben született karikatúrája a napfogyatkozásról és szemléltőről

Az első élményem napfogyatkozásról valamikor általános iskolás koromban volt, amikor apám egy hegesztőszemüveg egyik üvegjét adta nekem, hogy vigyem be az iskolába és figyeljük a Napot. Szerencsére akkor a tanítók ebben segítettek és az udvaron láthattuk is a fogyatkozást. Aztán következett sok-sok év múlva az 1999. évi teljes fogyatkozás, amelyet Szegeden éltünk át. Hatalmas élmény volt. Valahogy egy pár percre megállt minden, csend lett és nyugalom. Jó volt kizökkenni a megszokottságból, a konvenciókból egy kicsit.

Aztán következett a 2008. évi részleges fogyatkozás, amit még az 1999-es szemüvegekkel néztünk az udvarról.

És hát eljött az idej, amire igyekeztem jobban felkészülni. Előpakoltam a felszerelést kicsit hamarabb, élességet állítgattam folyamatosan, majd figyelve az órát, kezdődhetett a fotózás. Úgy 10 percenként készítettem képeket a napfogyatkozás ideje alatt. A legnagyobb takarás idején érezhető volt némi nagyon enyhe sötétedés, de talán inkább a hőmérséklet esése volt szembetűnőbb számomra. Szép élmény volt.

Napfogyatkozás Zsámbékról. A felvételek 200/1000-es Newton-távcsővel készültek napszűrő fólián keresztül, Canon EOS 400D fényképezőgéppel (a felvettelt a képmellékletben is bemutatjuk)

Aztán vége lett a fogyatkozásnak, összepakoltam és nekiültem a képek feldolgozásának. Úgy döntöttem, hogy egy fotómontázst készítek úgy, hogy a legnagyobb takarás legyen kinagyítva a montázs közepén, felette az azt megelőző, alatta az azt követő fázisok jellemző pillanatai legyenek egy sorban, lehetőleg időarányosan kiválogatva a képek közül, természetesen időrendi sorrendben.

A képeket színegyensúly állításával próbáltam kicsit „életserűbbé” varázsolni, így talán szemléletesebb is lett végül a montázs.

Ábrahám Tamás